

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ਅਤੇ ਪਲਾਓ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਤਯੁਗੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਸਿ ਆਧਾਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਜੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਮਹਿਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨਾ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਵੇ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਮਲਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤੂਨੇ ਰਾਤ ਗਵਾਈ ਸੇ ਕੇ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਕੀ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਢੀ ਵਰਗਾ ਹੋ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਸਤਸੰਗਾਂ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਕਥਾਵਾਂ। ਕਥਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ, ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਗੀਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਰਮਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸ.ਸਤਰ ਹਨ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਕਥਾਵਾਂ। ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਇਹ ਹੈ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮਤਲਬ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ। ਇਹ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਨਮਿਤਰਨ ਦੰਦਿ ਹੋ ਕੀ ਆਓ ਅਮਰਕਥਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਲੋਕ ਵੱਚਿ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਲਿਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਣਗੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਵੱਚਿ, ਚਲੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਆਈਏ। ਮਹਾਤਮਾ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਆਈਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਸਮ - ਰਵਿਜ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਰਸਿ.1 - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਜੋ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਪੁੱਛੋ, ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਇਹ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚਿ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸੁਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਵਿਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਕਾਰਾਂ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਵਿਜ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਮੰਦਰਿ ਵੱਚਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਗੇ ਜਾਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਹੋ... ਫਰਿ ਬਾਹਰ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਕਾਰ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਇਸ ਬਗੈਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੱ ਚੱਲੇਗੀ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਨ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਦੰਦਿ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ! ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਲਕਬ (ਮਰਤਬਾ) ਤਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਨ, ਕੰਨਿ ਸੁਖੀ ਸਨ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਚਿ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬਰੋਬਰ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਚੰਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮੰਨਣਗੇ ਕੀ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਉਪਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਰਿਵਾਨਧਾਮ ਵੱਚਿ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ - ਆਨੰਦ ਸੀ ਫਰਿ ਸਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ। ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵੱਚਿ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਉਥੇ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਸੀ, ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਲਿ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਫਰਿ 84 ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਰਾਮਰਾਜ ਵੱਚਿ ਸੀ ਫਰਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਰ੍ਹਿਪੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ 9 ਲੱਖ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਅੰਤ ਵੱਚਿ ਵਰ੍ਹਿਪੀ ਹੋਕੇ 9 ਲੱਖ ਤੋਂ ਦੋ ਕਰੋੜ ਹੋ ਗਏ, ਫਰਿ 12 ਜਨਮ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਚੈਨ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਫਰਿ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੇਖੋ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੋਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਲਿ ਅਰਥਕਵੇਕ ਵੱਚਿ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਕਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਥਕਵੇਕ ਹੋਈ, ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਪਵਿਤਰ ਤੋਂ ਅਪਵਿਤਰ ਹੋ ਗਏ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੋਨੇ ਦੀ ਲੰਕਾ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਜਸਿ ਤੋਂ ਫਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹੋਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ - ਮਨੁੱਖ ਵਕਾਰੀ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਯੋਗੀ ਤੋਂ ਵਕਾਰੀ ਭੋਗੀ ਬਣ ਗਏ, ਜਵਿ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਵਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਕੰਨਿ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਦਵਾਪਰ ਵੱਚਿ ਭੋਗੀ ਪਤਤਿ ਬਣ ਗਏ ਫਰਿ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵੀ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਜੋ ਨਸ਼ਾ ਸੀ ਉਹ ਖਲਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਲੜਾਈ - ਝਗੜੇ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਡੀਗੋ, ਕਲਯੁਗ ਵੱਚਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਕਾਰੀ ਬਣੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਹਨੂਮਾਨ ਗਣੇਸ਼ ਦੀਆਂ...। ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਕੀ ਭਗਵਾਨ ਪੱਥਰ - ਠੀਕਰ ਵੱਚਿ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੋ ਗਈ ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਸਿ ਛੱਡ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਕੇ ਪਵਿਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਫਰਿ ਰਾਜਾਈ ਲਵੋ। ਵਸਿ ਛੱਡੋ ਤਾਂ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਵਸਿ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਸਿ ਦੇ ਲਈ ਕੰਨਾ ਮਾਰਦੇ, ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਹੀ ਤੇ ਦਰੋਪਦੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਕਵਿੱ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ, ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੋਗੇ। ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਸਨ,

ਉਹ ਹੁਣ ਭ੍ਰਮਸ਼ਿਟਾਚਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਹੁਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੀ ਗੀਤਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ? ਗੀਤਾ ਰਚੀ ਮੈਂ, ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਕੀਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ? ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸੰਖਿਆਇਆ, ਨਾਮ ਫਰਿ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੰਨਿਆ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ? ਅੱਧਾ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਹਾਣੀ ਬੈਠ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਲਓ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ, ਫਰਿ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ ਰਾਜ... ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਇਆ। ਕੰਨੀ ਸਹਜਿ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਰਿ ਸ਼ਤ੍ਰੁਯ, ਵੈਸ਼, ਸ੍ਵਰੁਥ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਦੂਰ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ, ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੋਂ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਪਏ ਹਨ, ਅਜਹੀਆਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਬੈਠ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ - ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸੱਖਿਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਖਿਓ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਚੰਨੀ, ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਲਖੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਨਿਆ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਘਰ ਦੀਆਂ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੀਮਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰੋਜ ਆਦਿ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਸ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਿਆਹ ਕਰ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕੰਨਿਆ ਸਹਜਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਵੇਖੋ ਜੋ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਅੱਜਕਲ ਮੈਮ. ਪੀ, ਮੈਮ. ਐਲ. ਏ. ਆਦਿ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਕੇ ਸੱਖਿਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੋੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਸੰਗਿਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਆਰਟੀਫ. ਸਿ. ਜਿਲ ਸੰਗਿਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਿਫ ਬਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਨਿਆ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ। ਫਾਲ ਆਫ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਫਰਿ ਰਾਈਜ਼ ਆਫ ਰਾਮਰਾਜ। ਹੁਣ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਨਤ ਤਾਂ ਕਰੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੋਗੇ! ਜੇਕਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੂਰਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਉਥੇ ਦੀ ਸਭ ਪੂਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕ ਸਰਿਫ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਹਾਂ ਆਪਣੇ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਕੀ! ਅਖੀਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਪੂਰਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਨਾ ਪੂਰਜਾ। ਜੋ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬੋੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਸ.ਤੰਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਰਿ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਬਸ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਅਟੈਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਜਵਿ ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਚਿੱਤਰ ਛੋਟੇ ਵੀ ਹਨ, ਲਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਬਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੰਨੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੈਡਲਸ (ਬੈਜ) ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਦਵੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਪਛਿੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਵਰਧੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਉਚ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਪੂਰਜਾ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਬਣੇਗੀ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਲਾ ਹੈ - ਕੁਮਾਰਕ ਹੈ, ਜਨਕ ਹੈ ਚੰਗਾ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਟਿਪਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੀ ਨੋ ਇਵਲਿ, ਟਾਕ ਨੋ ਇਵਲਿ ਫਰਿ ਵੀ ਇਵੇ - ਇਵੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ - ਇਵੇ ਦੇ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਇੰਨੀ ਸਹਜਿ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੰਦਰ ਸੈਨਾ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਸੀਤਾਵਾਂ ਜੋ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਥਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇ - ਇਵੇ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ। ਬਾਕੀ ਸਰਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਪੁੱਛੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਸਰਿਫ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੀ ਸ.ਹੂਕਰੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ, ਫੈਸ਼ਨ ਆਦਿ ਛੱਡ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਹਾਜ਼ਿਰ ਨੋ ਇਵਲਿ, ਸੀ ਨੋ ਇਵਲਿ... ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਕਸਿ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲਾਈਟ - ਮਈਟ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣੇ ਲੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜੋ ਬੱਚੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਤੋਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਲੱਕ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣਨਾ ਹੀ ਲੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਸਰਿਫ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਵੱਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰਿਪਕਵਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਕੇ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਹਜਿ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।
